

ikke til Hensigt at indføre nogen Reform eller nogen egentlig Forandring i den bestaaende Sandflugtslovgivning, men det tilligter kun en indbyrdes og billig Fordeling af Klitfognenes egne Arbeidsbyrder. At en større Arbeidsbyrde derefter muligens vil komme til at paaahvile de enkelte Districter, kan vel ikke være nogen antagelig Modgrund, thi, dersom det er ret og billigt, bør det skee, og den rette Autoritet til at bedømme dette maa vel være vedkommende Amtsraad, hvis Hverv det jo er at værne lige og med Upartiffhed om alle Amtets Beboere. Med Hensyn til den foreslaaede Bestemmelse om, at Retsbetjentene kun skulde nyde det halve Gebyr ved Licitationer over Udførelsen af Klitarbejde, da har jeg ogsaa tilladt mig at gjøre dette Forslag efter Opfordring, og i den Formening, at et Gebyr, liget det, der er tillagt for Licitationer, der afholdes for offentlige Stiftelser, ogsaa her kunde være paaesende. Retsbetjentene ville vist ogsaa med Hensyn til den Tjeneste, der udføres for det Offentlige eller for Communerne, lade sig nøie med en noget tarveligere Arbeidsløn end sædvanlig. Jeg tillader mig saaledes at henstille Sagen til fortsat Behandling, og anbefaler den til videre Fremme, hvoraf jeg haaber og ventet et gunstigt Udfald.

Tscherning: Jeg skal tage mig den Frihed at henlede det ærede Tings Opmærksomhed paa, at den Lov, hvortil der her foreslaaes en Forandring, i saa kort Tid har været i Virksomhed, at jeg knap troer, de, der skulle udføre den, rigtig have forstaaet den; jeg troer, at den Vanskelighed, man her vil afhjælpe, kan afhjælpes ved Loven, som den er, naar Amtsraadet opfatter den rigtigt og benytter sin Indskyldelse rigtigt. Skulde det vise sig, at en Forandring er nødvendig i denne Lov med Hensyn til dette enkelte Sted, saa maae vi afvente et senere Tidspunkt, hvor vi paa en fuldstændigere Maade kunne komme til Erkendelse af, at man har brugt Lovens Midler for at faae den fuldbyrdet, som den kan fuldbyrdes. Der er een Ting, som er overseet, som Amtsraadet vist ikke har lagt behørig Mærke til, og det er, hvorledes man kan gjøre Entrepriser af Arbeidet. Arbeidet fore-

tages af de Nærmestboende for en vis Betaling, for at komme disse Nærmestboende tilgode, saa at den Byrde, der ellers skulde synes at hvile stærkest paa dem, snarere bliver dem til Gavn end til Skade. Det er det Grundlag, hvorpaa hele Loven hviler, nemlig, at de Nærmestboende ville vinde ved at overtage Arbeidet; de ville blive de egentlige Arbejdsyndende, og de ville næsten kunne stille Betalingen for dette Arbejde, som de ville. Saavidt jeg har forstaaet, har Amtsraadet været for snevert med Hensyn til at ville betale de Nærmestboende for det Arbejde, der ikke paa ligger dem som deres eget, men lad Amtsraadet betale det, saa vil man derved komme til at fordele det i Genhold til Loven. Jeg for min Part vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller vilde tage sit Lovforslag tilbage og heller vente endnu et Aar eller to; der kan ikke skee nogen overordentlig Ulempe ved foreløbigt at lade Loven blive, som den er; men jeg troer, at, naar den har virket i et Par Aars Tid, og Amtsraadet er kommet til rigtig Bevidsthed om, hvad det i saa Henseende kan, og jeg troer bør gjøre, saa vil man finde, at der ikke er nogen Vanskelighed forhaanden.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Brockdorff: Efter den Udtalelse, jeg nu har hørt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), skal jeg frasalde Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

L. C. Petersen: Ja! efter hvad der nu nylig blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), kan jeg ogsaa fatte mig kort. Jeg troer ikke, at Loven af 26de Marts 1852 er saa fuldstændig i alle Henseender, som den kunde og burde være, men jeg troer aldeles ikke, at det her forelagte Lovforslag vil afhjælpe, hvad det har tilligtet; jeg troer endog, at det snarere vil have en, jeg kunde næsten sige, mere skadelig end gavnlig Virkning. Det gavnlige, som den nysnævnte Lov af 26de Marts 1852 især bevirkede, var, at den afløste den store Mængde Arbeidsdage in natura, der bleve ydede